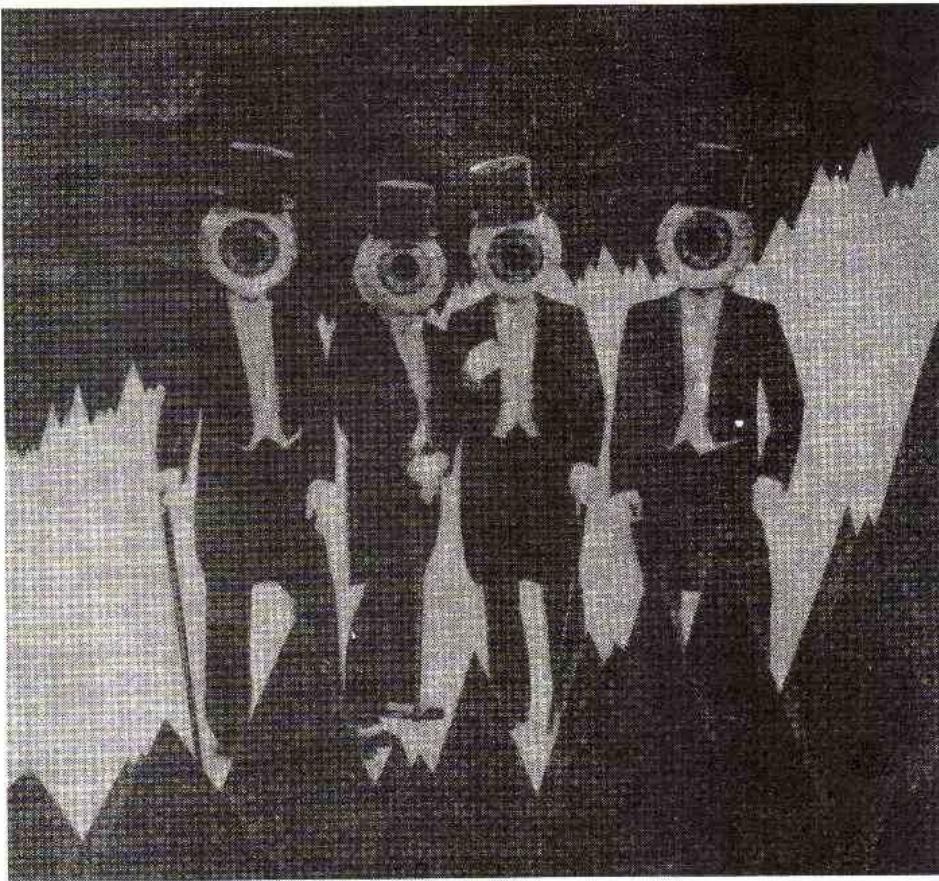

28.3.1990

voknoBolzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53**12****NEŠÍLET NA****RESIDENTS****Mnichov - Volkstheater, 21. března 1990, 20.00 hodin**

Nervózně dokuļuju staršku a připravuji se na losování, ve klerém půjde o to, kdo z nás tři, kteří jsme přijeli na koncert kalifornské hudební skupiny THE RESIDENTS, neuslyší první část vystoupení. Cena vstupenky byla totiž pro Čechy vysoká - 40 DM. (V předprodeji, což je oproti Praze rozdíl, stál lístek 35 DM). Samozřejmě prohrávám. Kamarád ale zahledne mé smutné oko a nabízí se, že začátek tedy přenechá mně. V duchu ho libám a jdu ke vchodu, kde stojí trhači lístků. Vstupenka je však nezajímá.

Kontrolují, zda někdo nepašuje dovnitř foták, kameru, láhev atd... The Residents si nepřejí být filmováni ani foceni. Jelikož jsem byl na tuto okolnost upozorněn častějším návštěvníkem jejich koncertů, postupuji po nepřijemném, skoro policejním osahání do foyeru, kde se kupí

různorodé publikum - od punkerů, přes houně až k jasným šilencům. Prolačím se davem k uvaděčce a za chvíli už poslouchám vážnou, skoro konkrétní moderní reprodukovanou hudbu, kterou Residents navozují atmosféru před vystoupením. Je 20.10 a Residents nikde. Hlediště Volkstheatu, které je podle mého odhadu schopno pojmut zhruba tisícovku diváků, je skoro plné. Sem tam se ozve písot, ale většina návštěvníků je pohodlně opřena, stulena či rozvalena v měkkých křeslech. Konečně světla zhasnou a zpoza opony v ydě kdosi, místo očí dva svítící body, v rukou osmisložkovou barevnou hudbu a kláti se. Opona se rozevří a můj pohled dopadá na scénu první části vystoupení. Na širokoúhlem plátně vzadu jeviště svítí temně modré nebe se žlutým měsícem, několika hvězdami a siluetami kaktusů, vše jakoby zabírané širokoúhlým objektivem. Vlevo stojí hrající Residents,

trochu v ústraní, aby byl na jevišti co největší prostor pro právě začínající, choreograficky bezchybně zvládnutý, scénický tanec a balet. Všechny postavy, včetně muzikantů, mají na obličeji jediný viditelný bod – svítící oči, víc než normálně od sebe vzdáleny. Jsou oděni v černé pláště a mají na hlavách klobouky s nepřirozeně širokou klenbou. Tančí, baletí. Používají všechny možné variace pohybu, od čistě klasických baletních prvků, až po ty, které pohyb naprostě deformují. Jejich alternativní tanec je někdy hojně, jindy sporadicky, podle celkového ladění, kořeněn světelnými elekty, barevnými kouři, matně svítícími předměty dokreslujícími divákovi možné významy vystoupení. Vizuální i hudební část představení stojí na stejném úrovni. Nedá se říci, zda tanec dokresluje hudbu či naopak. Je to masivní celek podiváně, která prostupuje celým tělem. V jednu chvíli zazní z reproduktorů dokonce motiv známé trampske "Pod tou skálou, kde proud řeky syčí ..." a kovbojové s obrovskými šíráky postupně pomalu umdělávají až nakonec v křečích umírají. Fanaticky ožívají až za depresivního zvuku lesního rohu, na který duje další temná postava, která mimoděk prochází scénou. Akce střídá akci, oči ani uši si neoddechnou až do konce první části vystoupení.

Vzápětí – ani si nestačím utřít spocené čelo a uklidnit vibrující nohy – je tu část druhá. Residents se převlékli vskutku bleskově a rozehrávají své umění v černých trikotech, přes které mají oblečeny modré svítící pláště s kapucemi. Sálem dnes muzika z LP "The Big Bubble", ovšem hudba z černého kotouče je proti tomuto vystoupení jako jídlo bez soli. Jedna z postav se obtížně prodírá plazicím se barevným kouřem, snad stejně jí jako se člověk probije světem lidské blbosti a sračkovitým životem. Už je skoro u cíle své cesty, když ze záklisu vybíhají další dva Residenti, v rukou podivné předměty, kterými ho zahanějí na druhý konec scény a pováluji na zem. Nevzdává se. Škubé celým tělem, vzpirá se, chce útočit. Marnost. Jeho odpor končí ve chvilli, kdy mu protivník hodí část své zbraně, kterou na něj útočil. On se s ní mazlí, pomalu vstává a následuje – nyní už své kolegy – do tance, aby se zanedlouho stal jejich vůdcem. Jeho "velikost" a "nesmrtelnost", ale pro mě hlavně směšnost, je za podmalby neskutečně hutné a masivní hudby ztvárněna za okamžik. Z černého jeviště totíž na kraji najednou pomalu vyrůstá obloudně velká postava, která je se shora osvětlena dvěma reflektory. Svazky paprsků se prodírají kouřovou clonou obklopující zpívající nebo spíše žvoucí monstrum. Hudba vrcholí. Opona.

Toto, co se mi honilo hlavou o přestávce mezi druhou a třetí částí vystoupení, radši popisoval nebudu, ale musím uznat, že Residents zafadili pauzu opravdu dobře. Pálím cigaretu za cigaretou a radši nemyslím na poslední části. Kterou kapela svůj hallrick a možná i mě duševní zdraví ukončí. Naštěstí se mi podařilo propašovat ven lístek, takže jsme všichni uvnitř a já uvidím představení celé. Gong vyzvání tříkrát.

Opona se rozevirá a já zaznamenávám změněnou scénu. Nástroje jsou nyní rozestavěny uprostřed jeviště. V ušich diváků se

začíná prolínat jednoduchý klavírní boogie-motiv s hutnou disharmonickou kompozicí spolu s kouřovou clonou, jež je zprava červená a zleva modrá. I ve světě lidí stojí proti sobě jednoduchost duchovního života nemyslicích s životem těch, kleří o smyslu přemýšlejí. Ten je prosáklý stressem, depresemi, disharmonií. Ve chvíli, kdy se dva různě barevné dýmy setkají, najdou i odlišné hudební motivy zázračně stejný bod, na kterém se rozehrává ve fantastické shodě kompozice tak silná, že podobnou už asi neuslyším. Její hlasitost je obrovská a jen takto dokonalá aparatura, spolu s výbornou akustikou sálu a nazvučením, zaručuje nezkreslený zvuk. Celý hudební kolos se odehrává před červeným pozadím, do hlediště šlehalí barevné reflektory podle toho, kterou rukou udeří bubeník na tympany. Vrchol skladby je snad na posledním bodě lidsky únosně hlasitostí. Jsem jí naprostě plný, jako člověk prolezlý rakovinou. Na jevišti nyní přichází zpěvák oblečený do svítícího pruhovaného oděvu a usedá do křesla, na jehož opěradlech sedí dvě loutky. V průběhu třetí části vystoupení s nimi několikrát rozmlouvá a sám si též imitáorský odpovídá. Představuje otce, klerik svým dětem vypráví pohádku o dlouho mrtvém králi. Vyprávění je podmalováno tichým melodickým doprovodem a onen "dlouho mrtvý kráľ" není nikdo jiný, než rock and rollová hvězda Elvis Presley. Celým vystoupením zní skladby z dvacátého alba The Residents "The King And The Eye" a jsou to prakticky svérázně zpracované Presleyho hity. Při jedné skladbě se na pódiu objeví dva Residenti, kteří zpěváka (impozanlý pěvecké výkon!) omotávají dlouhou, zelenou, samozřejmě svítící stuhou. Tančí okolo něj a on si najednou uvědomuje nebezpečí a za silicí hudby se začíná vzpírat a z posledních sil stuhu roztrhává. Zbyly dva se do ní zamotávají víc a víc, až nakonec zůstávají naprostě neschopní pohybu. Následuje poslední skladba, při které si zpěvák vycpává břicho a rozezpívá variaci jednak na Presleyho taneční kreace při koncertech a jednak na jeho hit "Love Me Tender". S bližícím se koncem písničky se začíná svíjet, potácel a za zvuku koláže všech možných Elvisových rock and rollových hitů na zemi umírá. Nad jevištěm se pomalu otáčí rozsvícená malá koule, jejíž otvory pronikají paprsky do celého prostoru sálu, putují po stěnách tak, že divák má pocit, že se celý sál otáčí, pohybuje. že jeden člověk zemřel a nic se de facto nestalo. Přišla smrt a jede se dál. Svět se točí a lidská hra na život nikdy heskončí. Opona.

Než se sláčím vzpamatovat, ozve se z reprobreden začátek orchestrálky z filmu "Sedm statečných", opona se otevře a naskytá so pohled na šest protagonistů, kteří nastupují na děkovačku. Některí v klasických residentských maskách, místo hlavy obrovské kulaté oko s kloboukem, jiní v maskách z tohoto vystoupení, všichni se kláli, poolácejí jako roboti. Velký aplaus, opona se ještě jednou otevře, ale polom už celý soubor naprost o pohlti. Za melodie ze staré kovbojký opouští sál. Tak takhle nějak by, pánonové a dámy z Laterny magiky, mohla vypadat vaše představení.

Štěpán Kot

NORSKÁ VLÁDA LIKVIDUJE ALTERNATIVNÍ CENTRUM

Dne 17.4.1990 pořádá redakce časopisu VOKNO v 16,00 demonstraci před norskou ambasádou (Na Ořechovce 69, Praha 6 - Střešovice) proti likvidaci norského alternativního centra BLITZ v Oslu.

Dům v Blitz byl před sedmi lety obsazen a podařilo se dosáhnout rádné nájemní smlouvy a dokonce i finanční podpory od města. Před rokem a půl byla smlouva zrušena a dům určen k demolici. Byl však znova obsazen a městské orgány nepodnikly žádné další kroky. Po volbách koncem léta byla z aktivity nové vlády stanovena demolice na září 1989. Díky velkým protestům veřejnosti posunuta na listopad a později na prosinec. Po demonstraci koncem roku 1989 (5 000 lidí) byl termín znova oddálen na konec ledna 1990. Přechod městských orgánů k "tvrdému" kroku je v současné době brzděn spíše vnitřním rozkolem politického aparátu než úmyslem od demolice upustit. Obyvatelé Blitz dům neopustili ani neprovedli jakoukoliv evakuaci - naopak jsou rozhodnuti klást odpor do posledních sil. Kolem domu vybudovali obranný val a přešli k organizaci aktivní obrany.

Proto vyzýváme všechny přívržence subkulturní, aby projevili svůj nesouhlas na výše zmíněné demonstraci. Nikdo neví, kdy přijde na řadu pražská alternativní scéna ...

Sraz 17.4.1990 v 15,30 na Macharově náměstí v Praze 6.

redakce VOKNA

Kterak zabít čas...

Od 14. probíhá v pasáži Krásná jizba v Praze 1. Národní třída výstava ČESKÁ ALTERNATIVA.

Filosofie Jana Patočky II.

Cyklus přednášek probíhá ve středisku Říše loutek - Žatecká 1, metro - Staroměstská. Přednáší PhDr. Petr Rezek. Probíhá v úterý od 3.4. do 8.5. vždy od 17.30 hodin.

Dne 6.4. v Pardubicích "Na Rozkoši" od 18 hodin

Rozmazané děti

Našrot

Náterová hmota

Fabrika

Zeměžluč

10.4. Vernisáž od 16 hodin

Michal Bouzek

Petr Fiorich

Vladimír Kafka

Milan Perič

Šárka Trčková

Jan Váagner

OBRAZY - SOCHY - GRAFIKA

v Chodovské vodní tvrzi do 29.4.

mimo pondělí od 10 do 17 hodin

10.4. Klub Prosek 17.30 1. část 20.00 2. část

Film session - Alfréd Hitchcock

filmy - Psycho, Pláci a parodie na horory

11.4. VŠ klub Trojka - kolej 17. listopadu, Praha 8, 19.30

Francouzské dokumentární filmy - výběr z rozsáhlé kolekce francouzských dokumentárních filmů, která putuje po Evropě.

11.4. Ústí nad Labem - koncert Aku Aku

12.4. Lidový dům, Emanuel Klimy 8, Praha 9, 19.00

Orlik, Tři sestry, Braník, Duni

12.4. posluchárna 266, FS ČVUT, Praha 6, Suchbatarova 4, 18.00

přednáška dr. Z. Pince : Emanuel Rádl, pořádá Kruh nezávislé inteligence

12.4. Klub Futurum 20.00

koncert meditativní skupiny z Dánska - SILK and STEEL

12.4. Louny - koncert Aku Aku

12.4. Branické divadlo pantomimy

hostování dánského divadla beze slov - THEATER GRUPPEN KASTRUP představení Sad Sunday

14.4. Pizeň - Bílá Hora KD

koncert Beatové družstvo, Luncheon meat

12. pražské jazzové dny - přehlídka alternativní scény

OKD EDEN - 14.4. 14.00 hod. : Jay Walker (Swis)

Manželé (Praha)

Kugla theater (YU)

Tristan (Praha)

Jablkoň (Praha)

14.4. 19.00 hod. : Oboroh (Přelouč)

Teoria dorazu (Čadca)

Už jsme doma (Teplice)

Vodrážka (Praha)

Cock Pit Music (Dánsko)

15.4. 14.00 hod. : Pavel Richter band (Praha)

Durman, Posejpal, Krestovský (Praha)

Agon (Praha)

Cock Music Duo (Dánsko)

Antiqua a Modena (Praha)

15.4. 19.00 hod. : Pro pocit jistoty (Brno)

Martin Dohnal (Brno)

E (Brno)

Domácí lékař (Brno)

Ještě jsme se nedohodli (Brno)

Art Inkognito (Brno)

Po dlouhých jednáních začíná od 1. dubna 1990 oficiálně vycházet

KRITICKÝ SBORNÍK

pod vedením Jana Lopatky, v nákladu 3 000 kusů. Jako první vyjde KS č. 4, roč. IX / 89, známý v samizdatové podobě. Můžeme tedy již nyní inzerovat obsah jednotlivých rubrik prvního čísla.

CLÁNKY / STUDIE : Václav Havel - Slovo o slovu, Jan Lopatka - Paralelita okraje a středu, Jiří Pechar - Ještě k postmodernismu, Miroslav Petříček jr. - Nahlednutí do S/Z, Jaroslav Ktiž - O niternosti krásy.

O KNIHÁCH : E Kautman - Na rozcestí kritiky a poetiky, Jiří Marvan - Mluvnice češtiny (2).

OPERNÍ HLÍDKA : Caruso - Revoluce v Drážďanech aneb jak zabít Lazebníka, Šubrt - Rakovina vůle.

HUDEBNÍ OKÉNKO : Elvis - Jsem škarohlíď.

DOKUMENT : Andrej Stankovič - Nový styl nebo manipulace ?

DISKUSE/POLEMIKA : Petr Fidelius - Ještě o tom socialismu, Milan Jungmann - Spor o Hrabala, Luděk Marks - Recenze, zpráva, anotace?

A na závěr - **KNIŽNÍ ZPRAVODAJ** - v němž KS informuje o tom, co nového vyšlo v samizdatu.

-lm-

V březnu začíná v Brně vycházet nezávislý časopis

Proglas

měsíčník pro politiku a kulturu konzervativní orientace, hlásící se především ke křesťanským kořenům evropské civilizace. V redakční radě Proglasu zasedají Jiří Kubána, Zdeněk Rotrek, Josef Šafařík, J.A.Pitinský, Jan Trefulka, Petr Oslzlý, Petr Pithart a další. Mezi autory prvního čísla jsou například Jan Skácel, Jacques Rupnik, Pavel Švanda, James de Candole... Časopis si můžete koupit nebo objednat ve vybraných knihkupectvích v Brně (např. Česká 13) a v Praze (Jugoslávská 15).

Hledám alternativně zaměřené hudebníky a zpěváky pro divadelní-hudební skupinu v Praze. Adresa v redakci.

Zn. Huděbní invalidé vítáni.

V redakci Vokna si můžete koupit:

Singl Sanitka pro Rumunsko

s nahrávkou skupin Půlnoc a Echt. Výtěžek z prodeje desky bude věnován na koupi sanitky pro dětskou nemocnici v Rumunsku.

Kazetu Sváťa Karásek a hosté

s nahrávkou z koncertu v Praze 1.1.1990. Kromě Karáska na ni uslyšíte Jaroslava Hutku, Ivu Vodrážkovou, Jima Čerta, Mir. Skalického s Hever & Vazelínou.

Bibliofilii sestavenou z textů the Plastic People of the Universe inspirovaných dílem Ladislava Klímy.

Poslední undergroundový časopis

samizdatové éry PEVNOST. Obsah: sv. Anežka, J. Šotola, Půlnoc, Magor, M. Hamrla, V. Dostálková, L. Klíma, K. H. Borovský, R. Zoulik, M. Kalivodová...

Vokno č.16 na které se ještě nevztahuje předplatné a jehož obsah byl už ve Voknovinách uveřejněn.

Upozornění:

V Severočeském a Východočeském kraji se objevila kazeta s nahrávkami z Underground Wedding Iva a Čuňas v dost špatné kvalitě za 110 Kčs rozšiřovaná pod hlavičkou Vokna. Redakce upozorňuje, že s touto kazetou nemá naprostě nic společného.

Ukázka z knihy Jiřího Svobody – Autostopem kolem světa

– druhá část. Vydal AUTOSTOP Canada v prosinci 1980. V současné době připravuje VOKNO pražské vydání tohoto zaručeného bestselleru letošní stopařské sezóny. (Doporučujeme si tuto knihu co nejdříve zamluvit u nezávislých knihkupců.) Kniha jednoho z předních světových autostopařů podává nedocenitelné informace o možnostech cestování prakticky po celé planetě. Jak je patrné z ukázky nejen o tom.

/ant/

...jó a ešte trochu sem se napil a ten chlap říkal že jesi to vim že ve Španělsku zemřel ten chlap jehož meno je Franko a já sem řeg že to normálka vim a von řeg že teď mají svobodu a demografii a já sem řek no té přeci lidovláda a von řek Jirko tomu nevěřím že je to lidovláda já zustanu chudej jako sem byl doposavát nebo myslíš že ně? Já sem nevědel co mu mám říct přtě nemam f ty věci normálně jasno a ten chlap říkal že ve Španělsku se teď bude volit a že von neví co to je volit že nigdá nevolil a že byl narozený f tom roce gdý ten Franko přišel k moci a říkal že by bylo možná lepší dyby se jako ten Franko zase vrátil a vládnul a roskazoval přtě tet je tady šílený množství lidí kerý si myslí že mužou roskazovat a vládnout a že mu s toho de hlava kolem přtě neví koho má vlastně dříf poslouchat a že dříf to bylo jednouduši. Řek sem že to tak je v jinejch zemích taky a von řek opravdu a já sem řek nojo skutečně a von řek že ale absolutně f ty záplavě hesel neví koho má volit at mu proboha řeknu stranu pro kerou má volit tak já sem mu řek Venco hele normálně se na mně f tomde co ti teď poradím mužeš spolehnout vol prosimte fšechno jenom né ty pitomý a idyjocký socijalisty a komunisty a von se šileňe zaradoval a řeg že sem šileňe vzdělanej a že si taky myslí že socijalisti a komunisti sou plechový dršky a že by zasloužili kopnout do prdele a vyhodit na jinou voběžnici až by vobíhali a vobíhali a já sem řek Venco prosimte zapřisaham tě slip mi že budeš volit fšechno jiný jenom né ty pomořený socijalisty a komunisty a von řek Jirko to ti mužu tady f ty hospode věřejně přede fšemá slíbit a potom se vobrátil a fšechny co tam sedeli seznámil z vopsahem našeho rozhovoru a ty lidi se na toho chlápká zbožně dívali a na mně taky a pokyvovali hlavama a ten chlap řek chlapí prosimvás tady Jirka říká abysme nevolili ty pitomý socijalisty a komunisty zapřisaham vás chlapí jesi vy nebo vaše žencký je budou volit tak už mi nesmíte do baráku rozumíte. Tak voni řekli že je volit nebudou přtě sou to normální fašistí a já sem byl rád že s mi podafilo zmobilizovat část země Španělský do boje proti socijalismu a komunyzmu a řek sem tomu chlápkovi aby mi nalil ešte trochu toho mořtu ale potom se vozval jeden hlas a ten hlas se zeptal tak mám prosimte řekni co tedy máme volit a já sem řek chlapí volte centro demográtyko.

Potom nastalo ticho a někdo vykřiknul centro demográtyko centro demográtyko to budeme volit centro demográtyko Jirko sláva centro demográtyko a ten chlap už byl pěkně nalitej a já sem pochyboval vo tom že cestou vůbec bude schopnej rozeznat zelený světlou vot červenýho ...

ČUŇAS DO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

V současné době platné právní předpisy neumožňují jednoduše kandidovat ve volbách lidem, kteří nejsou (nebo nechtějí být) členy žádně zaregistrovaných politických stran. Tito lidé bez stranického postrku musejí svoji oprávněnost ucházel se o místo v politické aréně prokázat sesbíráním obrovského počtu podpisů na svoji podporu. Za situace, kdy valná část populace si pod pojmem "politická strana" nemá co skutečněho představit, neb se s níčím takovým za celý život neměla příležitost setkat, je řešením volba konkrétního člověka. Člověka, který za dob ne ještě zcela a definitivně minulých předvedl, co v něm je. Těchto nezávislých kandidátů, kteří nestojí na poslících OF se ujalo se Hnutí za občanskou svobodu, mezi jinými je i šéfredaktor Vokna František Stárek Čuňas.

K jeho nejznámějším politickým vystoupením patří závěrečná řeč u soudu v Ústí nad Orlicí v loňském roce, kde dlouho před podzimním zvratem nastínil nulný následující politický vývoj a odebral se do vězení jako jeden z posledních politických vězňů bývalého (snad už?) státního zřízení. Iniciátoři loňského procesu Františkovi střízlivost, jasnost a věcnost jeho politického pohledu dnes velice závidí. Tyto vlastnosti by měly také s Čuňasem vstoupit do Federálního shromáždění.

/ant/

